OBČASNÍK DIAMO

ČÍSLO 05
KVĚTEN 2025
ROČNÍK XXXI (XLVII)

DIAMO zahájilo sanaci nebezpečného odpadu ve Vikanticích | DIAMO pokračuje v rekultivacích odkališť v Mydlovarech | Důležitost etického a bezpečného pracovního prostředí | Úspěšné dokončení účetní závěrky roku 2024 a finalizace výroční zprávy DIAMO | Již 5. ročník vyhodnocení dohody s odbory OS PHGN | Bezpečnost na prvním místě: jak se podařilo zachránit bývalou těžní jámu Odra | Úspěch našich báňských záchranářů na ROZKOŠ RESCUE 2025 | Dešťová kanalizace pro Prosetín | Na Kladensku jsme dokončili další průzkumný monitorovací vrt | Novinky na středisku Dolní Rožínka | Příspěvky z našich řad | Ještě nemáte JOBKU? Přicházíte o spoustu výhod! | Co je letos nového na jezeře Milada? | 10. ročník střeleckého závodu | Cvičný poplach na únik hydroxidu sodného | 136. Skok přes kůži v Trutnově

Vikantice na Šumpersku – sklad kadmiových kalů

DIAMO zahájilo sanaci nebezpečného odpadu ve Vikanticích

Státní podnik DIAMO zahájil v květnu odvoz 1 250 tun nebezpečných kadmiových odpadů ze skladu na okraji obce Vikantice na Šumpersku. Sanace staré ekologické zátěže, která zde vznikla v 80. letech minulého století v důsledku činnosti bývalých Rudných dolů Jeseník, probíhá na základě usnesení Vlády ČR č. 352 ze dne 29. května 2024.

Nebezpečné odpady byly po desetiletí uloženy v 178 ocelových kontejnerech v nevyužívaném skladu. Vzhledem k riziku havárie a kontaminace životního prostředí byla celá lokalita zařazena mezi prioritní případy ekologické sanace. Práce probíhají pod odborným vedením odštěpného závodu Příbram státního podniku DIAMO.

„Odvoz kontejnerů bude podle projektu trvat tři měsíce, a to do konce července 2025. Po jejich odstranění zlikvidujeme samotný objekt skladu včetně základů a následně provedeme průzkum kontaminace v okolí. Pokud budou zjištěny nadlimitní hodnoty, přistoupíme i k odtěžení kontaminovaných zemin," uvedl Šimon Mrázek, ředitel odštěpného závodu Příbram, DIAMO.

Zakázku na odvoz a zpracování odpadu realizuje společnost AHV ekologický servis, která disponuje potřebnou technikou i zkušenostmi s likvidací toxických materiálů.

„Garantujeme kompletní logistiku i technologické zpracování odpadů. Naši řidiči jsou odborně školeni pro přepravu nebezpečných látek a odpady budou přepraveny včetně kontejnerů do zařízení, kde projdou procesem stabilizace a solidifikace. Výsledný materiál pak bude odborně zlikvidován," popsal postup Jan Vošahlík z AHV ekologický servis.

Celý projekt financuje stát prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu. Náklady na samotné odstranění kadmiových kalů se odhadují na zhruba 25 milionů korun. Spolu s dalšími potřebnými pracemi se celkové výdaje budou držet pod hranicí 100 milionů korun.

Místní samospráva zahájení prací vítá. „Po desítkách let se konečně začíná něco dít. Obyvatelé mají obavy z dlouhodobého vlivu této zátěže a její odstranění vnímají jako výrazné zlepšení životního prostředí v obci," uvedl starosta Vikantic, Libor Sedlařík.

Celý projekt je významným krokem k odstranění starých ekologických škod a zvýšení bezpečnosti v regionu. Práce budou pokračovat i po odvozu kontejnerů, a to až do úplného odstranění všech následků kontaminace. ■

Tomáš Indrei
odbor komunikace, ŘSP

Tisková konference k zahájení sanace

DIAMO pokračuje v rekultivacích odkališť v Mydlovarech

Státní podnik DIAMO pokračuje v sanaci a rekultivaci odkališť po úpravě uranové rudy u obce Mydlovary v okrese České Budějovice. V průběhu provozu úpravny MAPE bylo u Mydlovar zpracováno přibližně 16,7 mil. t uranové rudy. Následkem toho vzniklo několik odkališť o celkové rozloze téměř 300 ha. Odkaliště vznikla převážně v prostorách po těžbě lignitu. V 90. letech se stát zavázal, že tuto ekologickou zátěž zasanuje a zrekultivuje celé území. Sanační a rekultivační práce započaly již v roce 1987. Ročně je na prováděné rekultivované plochy navezeno 150 000–200 000 t materiálu. Pro definitivní dokončení rekultivací je nutné zajistit ještě cca 1,3 mil. t materiálu.

Odkaliště s označením KIV-C2

Ještě před tím, než mohou být na odkalištích zahájeny rekultivační práce, musí se provést práce sanační. Ty spočívají v samotném odstranění příčin a následků způsobených škod v dané lokalitě. V praxi to znamená vyplnit jednotlivá odkaliště sanačním (výplňovým) materiálem do požadovaného tvaru dle projektové dokumentace.

Rekultivační práce provádí státní podnik DIAMO a pro jejich provedení využívá materiály, které do roku 2024 obtížně sháněl a většinou je musel nakupovat. Naváží se sem 40 cm vrstvy těsnící, 70 cm překryvné a jako poslední se ukládá 30 cm biologicky oživitelné vrstvy. Celková sanovaná rozloha odkališť má 221 ha a musí se překrýt téměř 1,4 m vrstvou materiálu.

Ondřej Vlasák, technický pracovník střediska Mydlovary, uvádí: „V roce 2024 jsme navázali spolupráci se státním podnikem Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD), který realizuje výstavbu dálnice D3 v okolí Českých Budějovic, a ta vede v blízkosti Mydlovar. ŘSD nám nabídlo přebytečné materiály, které nevyužije na vlastních stavbách. V první dodávce nám ŘSD nabídlo 300 000 t překryvného materiálu. Ten je uložen na jednotlivých deponiích v okolí Českých Budějovic, odkud ho převážíme do Mydlovar a pokryje naši potřebu pro rekultivační práce do konce roku 2027."

ŘSD našemu podniku nabídlo také 140 000 t hrabanky z lesních úseků, kterými bude procházet dálniční úsek nově budované dálnice D3. Jedná se o biologicky oživitelný materiál z lokality v okolí Kaplice, který postupně použijeme v rekultivačním souvrství. Tento získaný materiál nám pro představu pokryje plochu odkaliště KIV/C1Z o rozloze cca 27 ha.

U všech získaných materiálů sledujeme kvalitu z hlediska fyzikálních, chemických i radiačních vlastností. Od března 2025 nám materiál (hrabanku) dováží zhotovitel výstavby D3 vlastní dopravou. Spolupráce je oboustranně výhodná, protože ŘSD nemá náklady s ukládáním přebytečného materiálu a státní podnik DIAMO ho nemusí nakupovat. Vzniká tu úspora finanční a také časová, protože všechny materiály jsou z větší části deponovány na odkališti KIV/R, kde budou neustále k dispozici pro další budoucí rekultivační práce.

Pracovníci odštěpného závodu Příbram ročně provedou cca 6 ha rekultivačních prací definitivního dokončení, přičemž je nutné zrekultivovat ještě na 60 ha celkové plochy. Práce tedy budou probíhat ještě cca 10 let.

Odkaliště v Mydlovarech se stále více zelenají. Areál se proměňuje před očima, takže za pár let už nebude možné rozeznat, jaká činnost zde v minulosti probíhala. ■

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Důležitost etického a bezpečného pracovního prostředí

Vážené kolegyně, vážení kolegové, práce tvoří podstatnou část našeho dne a mnohdy s kolegy strávíme více času než s našimi blízkými. Proto je důležité, abychom se v pracovním prostředí cítili bezpečně, respektovaně a měli podmínky pro efektivní a smysluplnou práci. Správně nastavená firemní kultura nejen zlepšuje naši pohodu, ale také pozitivně ovlivňuje výkonnost celého týmu.

Bohužel se mohou vyskytnout situace, kdy je naše pracovní pohoda narušena neetickým chováním, mezi které patří i šikana. Ta se může týkat jakéhokoli zaměstnance, bez ohledu na jeho pozici. Mezi nejčastější formy šikany patří:

Mobbing – systematická šikana ze strany kolegy nebo skupiny zaměstnanců:
- šíření pomluv a nepravdivých informací,
- posmívání a zesměšňování,
- záměrné vylučování z kolektivu,
- ponižování,
- záměrné ztěžování práce.

Bossing – šikana ze strany nadřízeného:
- záměrné ponižování,
- neúměrná kritika a zastrašování,
- zadávání nesmyslných či nesplnitelných úkolů,
- bránění v profesním rozvoji.

Staffing – šikana nadřízeného podřízenými:
- šíření pomluv a nepravdivých informací,
- poškozování pověsti mimo organizaci,
- záměrné nepředávání důležitých informací,
- neplnění úkolů,
- zkreslování informací.

Tyto situace jsou nejen závažné, ale také mohou vážně narušit pracovní vztahy a výkonnost celé firmy. Proto je nezbytné jednat a neetické chování neignorovat.

Jak předcházet a řešit neetické chování?

Základem zdravého pracovního prostředí je vzájemný respekt a etické chování. To znamená, že jednáme spravedlivě, pomáháme si a vyhýbáme se jakémukoli jednání, které by mohlo někoho poškodit. Pokud se s neetickým chováním setkáte, ať už jako oběť nebo svědek, je důležité to řešit.

Vím, že se mohou vyskytnout situace, o kterých se těžko hovoří, ale problémy, které nejsou řešeny, většinou samy nezmizí. Můžete se obrátit přímo na mě, a to následujícími způsoby:

- telefonicky: 475 672 644
- poštou na adresu: DIAMO, s. p., Máchova 201, 471 47 Stráž pod Ralskem (obálku označte "k rukám Compliance officera – neotevírat")
- e-mailem: oznameni@diamo.cz
- prostřednictvím Oznamovacího formuláře, který najdete na intranetu státního podniku nebo webových stránkách www.diamo.cz

Věřím, že společně můžeme vytvořit pracovní prostředí, kde se každý bude cítit bezpečně, respektovaně a motivovaně. Děkuji vám za spolupráci a odpovědný přístup. ■

Mgr. Věra Vojtková
Compliance officer, ŘSP

Úspěšné dokončení účetní závěrky roku 2024 a finalizace výroční zprávy DIAMO

Sestavení výroční zprávy a účetní závěrky představuje každoročně náročný proces, který vyžaduje pečlivou přípravu, součinnost a koordinaci napříč celým státním podnikem.

S potěšením oznamujeme, že účetní závěrka za rok 2024 byla úspěšně dokončena a ověřena auditorskou společností BDO Audit, s.r.o. (dále „Auditor"), která potvrdila její správnost a úplnost. Dne 7. května 2025 obdržel státní podnik DIAMO znovu výrok Auditora „bez výhrad".

Důkazem správného nastavení interních ekonomických procesů včetně kontrolních mechanismů je i skutečnost, že Auditor nevydal směrem k vedení státního podniku Dopis vedení, ve kterém standardně poukazuje na méně závažné chyby zjištěné v procesech či při sestavení účetní závěrky.

Závěrečný audit byl zahájen 10. března 2025 a probíhal až do dubna, a to částečně prezenčně a částečně na dálku. Auditor byl osobně přítomen na ředitelství podniku v průběhu března a dubna. V rámci závěrečného auditu Auditor obdržel veškeré potřebné podklady, včetně výsledků inventur, dokumentace k probíhajícím soudním sporům, účetních dokladů, právních a bankovních konfirmací, stejně jako informací o pohledávkách a závazcích. Součástí auditu bylo rovněž ověření osobních nákladů, čerpání dotací, spotřeby energií, emisních povolenek, daňových povinností a úrokových výnosů. Nemalá pozornost byla věnována také ověřování vybraných vzorků z oblasti dlouhodobého majetku, nákladů, výnosů, příjemek, výdejek a mzdových nákladů. Již standardně věnuje Auditor větší pozornost způsobu provedení inventur zásob a dlouhodobého majetku, kterých se auditor osobně účastnil na odštěpných závodech a ředitelství státního podniku. Inventarizace probíhaly řádně a nebyly při nich zjištěny žádné rozdíly.

Speciální „disciplínu" představovalo pro Auditora ověření provedené migrace zůstatků rozvahových a podrozvahových účtů, kmenových dat, zásob a majetku z pěti zaniklých účetních okruhů do dvou nově vzniklých. K předloženým podkladům a po doložení bilanční kontinuity neměl Auditor ani k této oblasti žádných připomínek.

Úspěšné završení účetní závěrky a finalizace výroční zprávy je výsledkem odpovědného přístupu všech zúčastněných zaměstnanců a jejich pečlivé přípravy podkladů. Tento výsledek je důležitým krokem nejen k naplnění zákonných povinností, ale i k transparentnímu a důvěryhodnému informování veřejnosti o hospodaření státního podniku DIAMO.

Na závěr bychom rádi poděkovali všem zaměstnancům, kteří se podíleli na zpracování podkladů k závěrečnému auditu a na přípravě účetní závěrky a výroční zprávy! Zvláštní poděkování patří i těm, kteří dodali vybrané podklady před stanoveným termínem, a tím se státnímu podniku podařilo získat výrok ještě před stanoveným deadlinem. ■

Ing. Blanka Cempírková
vedoucí odboru informační soustavy, ŘSP

Již 5. ročník vyhodnocení dohody s odbory OS PHGN

ODBORY ***Rádi bychom se s vámi podělili o výsledky již pátého vyhodnocení Dohody o spolupráci mezi podnikem DIAMO a Odborovým svazem pracovníků hornictví, geologie a naftového průmyslu (OS PHGN), které proběhlo dne 13. května 2025.***

Zleva: Ludvík Kašpar (DIAMO), Rostislav Palička (OS PHGN)

Tato dohoda se zaměřuje na bezpečnost a ochranu zdraví při práci, pracovněprávní a zdravotnickou legislativu, důchodové pojištění a vzájemné poskytování informací.

Dohoda je uzavřena na dobu neurčitou a za státní podnik ji podepsal ředitel pan Ludvík Kašpar, za OS PHGN předseda pan Rostislav Palička a místopředseda svazu pan Jiří Waloszek.

S potěšením mohu říci, že obě strany společně zkonstatovaly, že dohoda byla ve všech oblastech stoprocentně plněna.

Vyhodnocení dohody se také osobně účastnili, za vedení DIAMO, náměstkyně pro ekonomiku paní Jitka Prstková, náměstek pro personalistiku pan Jan Záruba a za stranu odborů pan Jiří Waloszek a pan Ivo Kavka.

Součástí hodnocení bylo také ocenění vybraných zaměstnanců státního podniku DIAMO za dosažení vynikajících výsledků v oblasti BOZP. S velikou radostí jsme proto v Praze společně přivítali a ocenili následující kolegy:

Svatomír Tošenovský z odštěpného závodu HBZS, který je báňským záchranářem od roku 1991. Ve své kariéře vedl řešení a zásahy v mimořádných situacích. Mimo jiné se aktivně podílí na zvyšování erudice báňských záchranářů a prezentaci HBZS v oblasti báňského záchranářství. Je držitelem zlatého záchranářského záslužného kříže a svými schopnostmi a nasazením je příkladem pro všechny členy báňského sboru.

Vladislav Orszulik z odštěpného závodu Karviná, který pracuje celoživotně v podzemí ostravsko-karvinských dolů. Od 1. března 2021 vede útvary BOZP pro důlní lokality Darkov a ČSA. Ocenění si zasloužil za dlouholetou kvalitní práci a výborné výsledky v oblasti BOZP.

Pavel Kolčář z odštěpného závodu Karviná, který pracuje celý život na pozicích spojených s prací v podzemí. V září 2024 se stal bezpečnostním technikem odštěpného závodu Karviná. Ocenění si zasloužil za svůj celoživotní profesní přístup a odhodlání k vykonávané práci.

Jmenovaní kolegové převzali ocenění včetně finanční odměny z rukou předsedy OS PHGN Rostislava Paličky a ředitele státního podniku DIAMO Ludvíka Kašpara. Oba pánové jim také vyslovili poděkování za dlouhodobě odváděnou mimořádně kvalitní práci v oblasti bezpečnosti práce a za dlouhodobou práci pro státní podnik DIAMO. ■

Bc. Jan Záruba
náměstek ředitele státního podniku pro personalistiku

Rostislav Palička
předseda OS PHGN

Jiří Waloszek
místopředseda OS PHGN

Bezpečnost na prvním místě: jak se podařilo zachránit bývalou těžní jámu Odra

Dosyp zlikvidovaného důlního díla – jámy Odra

Když se v lednu 2025 při pravidelné kontrole zjistilo, že u bývalé těžní jámy Odra v Ostravě-Přívoze ujel zásypový materiál a v okolí se objevují vysoké hodnoty metanu, bylo jasné, že je potřeba jednat rychle. Díky dobré organizaci a nasazení desítek pracovníků se podařilo situaci stabilizovat a jámu bezpečně dosypat. Celá akce ukázala, jak důležitá je pečlivá správa důlních děl, a že i dávno uzavřené doly si zaslouží pozornost.

Začátkem ledna narazili pracovníci správy důlních děl při pravidelné kontrole na vážný problém: v bývalé těžní jámě Odra v Přívoze ujel zásyp o 30 metrů. A to nebylo všechno. Z dosypového otvoru unikaly nebezpečně vysoké koncentrace metanu (21 %), což v kombinaci s propadem terénu znamenalo jasné varování. Okamžitě proto začala série bezpečnostních opatření – od uzavření místa a vyznačení bezpečnostního pásma až po každodenní pečlivé kontroly.

Proč k tomu došlo?

Příčina byla poměrně rychle jasná. Vše souviselo se záplavami, které oblast zasáhly na podzim 2024. Tehdy voda z protržené protipovodňové hráze zaplavila část Přívozu a hladina řeky Odry se vyšplhala půl metru nad terén. Takový nápor vody zásypový materiál často nevydrží, a bohužel nejde o první případ. Už v roce 1997 tady podobné záplavy způsobily ujetí o 120 metrů.

pokračování na straně 4

Úspěch našich báňských záchranářů na ROZKOŠ RESCUE 2025

Víte, jak se záchranáři domluví s pacientem, který jenom chrčí do telefonu? Jak zvládnou pomoci rodičce a jejímu miminku, když jim brání pomatená porodní bába? Jak probíhá zásah IZS, když diskotéku přepadne muž se zbraní a začne okolo sebe střílet? Nejen tyto situace podle skutečných událostí museli správně zvládnout naši báňští záchranáři během soutěže ROZKOŠ RESCUE 2025.

Naši báňští záchranáři ze závodní báňské záchranné stanice Odolov se zúčastnili velkého cvičení a soutěže záchranářů na vodní nádrži Rozkoš u Náchoda s názvem ROZKOŠ RESCUE 2025. Tohoto cvičení se zúčastnilo celkem 45 týmů ve dvou kategoriích, a to v kategorii Laik a kategorii Profi. Naši kolegové ve velmi silné konkurenci získali šesté místo v kategorii Laik. Báňští záchranáři totiž nejsou lékaři, ale spíše poučení a zkušení laici. Středisko ZBZS Odolov disponuje sedmi sanitkami, které volá zdravotnická záchranná služba Královéhradeckého kraje v případě, že její vlastní sanitky jsou příliš daleko nebo jsou vytížené a nemohly by se k pacientům dostat včas. Naši záchranáři nejčastěji řeší případy autonehody, domácího úrazu, např. úraz sekačkou, pilou při práci apod. Velkou část jejich práce tvoří také převozy pacientů do nemocnic a jiných zdravotních zařízení, například na dialýzu.

Setkání záchranářů začalo již v pátek večer cvičením v České Skalici, kde byl nahlášen aktivní střelec na diskotéce. Střelce zlikvidovala Armáda České republiky a záchranáři se pustili do pomoci zraněným lidem. Bohužel zde byli i mrtví. Celý proces probíhal tak, že záchranáři rozdělili pacienty dle závažnosti jejich zranění (triáž, metoda start), dostali barevné náramky a podle nich byli odvezeni do příslušných nemocnic a oddělení, kde se jim dostalo potřebné pomoci. Všechny situace byly modelovány podle skutečných případů, kdy například jeden ze zraněných vzal náramek jinému vážněji zraněnému, aby se dostal k pomoci dříve. Cvičení v České Skalici skončilo až v jednu hodinu v noci. Hned od sobotního rána ale začalo plnění 18 soutěžních úkolů. Záchranáři museli obejít všechna stanoviště a splnit zadání. To přečetl hodnotící komisař a záchranáři museli ihned, stejně tak jako v běžném životě, vyhodnotit situaci a zvolit nejlepší řešení. Hodnotitelé kontrolovali zásah nejen po odborné zdravotnické stránce, ale například také empatii, kterou projevuje záchranář zraněnému a jeho okolí.

Jedním z úkolů byla pomoc rodičce a novorozenci při domácím porodu. Tuto pomoc komplikovala porodní asistentka, která vyžadovala ezoterický přístup k rodičce i novorozenci. Žena byla už v bezvědomí, stejně jako novorozenec. Situace vyžadovala mimořádně empatický přístup záchranářů především k hysterické asistentce.

Tým ZBZS Odolov zleva: Lukáš Pullmann, Tomáš Vašina, Petr Šafář a František Volman

V dalším případě záchranáři poskytovali pomoc psychicky nemocné mladé matce s dítětem v kojeneckém věku. Na zdravotní záchrannou službu zavolala sousedka ženy, že je již dlouho neviděla vycházet ven z domu. Věděla o jejím špatném psychickém stavu a bála se o život dítěte. Záchranáři vstoupili do domu a zjistili, že žena nevnímá realitu a dítě plave na hladině bazénu téměř utopené. Ihned začali s resuscitací dítěte a matku si převzala zdravotní služba. Pro zraněné dítě přiletěl vrtulník.

Náročný úkol čekal na záchranáře také na dispečinku, kdy se ze sluchátka ozývalo pouze chrčení. Záchranáři nemohli lokalizovat volajícího postiženého, proto se snažili promyšlenou sérií otázek zjistit, odkud volá a co se stalo. Jeden zvuk znamenal odpověď ano, dva zvuky ne. Nejprve museli lokalizovat pacienta návodnými otázkami a podařilo se jim zjistit, že si pacient pádem do skleněné výplně dveří prořízl tracheu včetně hlasivkového vazu a silně krvácí. Proto nemohl mluvit. Další komplikace byla v tom, že byt byl uzamčen zevnitř a pacient nebyl schopen dojít ke dveřím a odemknout. Po zjištění adresy se ukázalo, že se jedná o panelový dům o 27 patrech a bylo tedy nutné dále zjistit přesné jméno pacienta, aby se na místo mohli se záchranáři dostavit i hasiči, kteří byt otevřeli. Tuto téměř neřešitelnou situaci zvládli naši záchranáři v rekordním čase 15 minut!

O něco lehčím úkolem pro ně byla pomoc při autonehodě, což byla situace, kterou odolovští záchranáři důvěrně znají ze své denní praxe, a získali tedy nejvíce bodů a skvělé hodnocení komisařů.

Soutěže ROZKOŠ RESCUE se zúčastňují nejen profesionální týmy, ale také několik družstev vodní záchranné služby, dobrovolných hasičů, studentů medicíny či zástupců pomáhajících profesí v záchranářství. Studenti zdravotních oborů soutěží od 2. ročníku studia v kategorii Profi.

Celou soutěž sice provázelo slunečné počasí, teploty v noci ovšem klesaly k nule a foukal studený vítr, který práci záchranářům vůbec neulehčoval.

Práce záchranářů není pouze zaměstnání, je to životní styl a názor. Naši kolegové jsou velcí srdcaři a práce je jim zároveň koníčkem. Proto se i ve svém volném čase často věnují například dobrovolným hasičům ve svém okolí nebo výchově svých nástupců, řada z nich se potápí nebo provádí lezecké práce apod. Prostě se snaží být užiteční...

V sobotu 24. května proběhne na naší záchrance v Odolově den otevřených dveří u příležitosti její 40leté historie. Jste srdečně zváni! ■

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Bezpečnost na prvním místě…

pokračování ze strany 3

Abychom rozuměli situaci, těžní jáma Odra byla vyhloubena už v roce 1907, sahala do hloubky 448 metrů a byla vyztužena cihlovým zdivem. V letech 1910–1968 se z ní těžilo uhlí. Po ukončení těžby byla v roce 1971 zasypána nezpevněným zásypovým materiálem – haldovinou.

Přípravy na zásah

Jakmile se zjistil problém, bylo potřeba jednat rychle. Během několika dní byl vytvořen harmonogram prací a rozjela se příprava:

- Na místo bylo přivezeno 450 kubických metrů certifikovaného zásypového materiálu z odvalu bývalého dolu Paskov.
- Postavilo se mobilní oplocení a zajistilo osvětlení i měření koncentrace metanu.
- Připravil se hřeblový dopravník TH 400, který měl zvládnout dopravu kameniva do jámy.
- V pohotovosti byl také kompresor pro případné odvětrávání.

Klíčové bylo vše domluvit i s majitelem areálu, společností GALVAN CZ s.r.o., protože doprava a oplocení omezily běžný provoz.

Nepřetržitý boj s časem

Vlastní dosypávání začalo v pátek 7. února 2025. Práce probíhaly nepřetržitě v třísměnném provozu – ve dne v noci. Každou směnu bylo na místě devět lidí: technik, elektrikář, obsluha dopravníku, strojníci a řidiči.

Materiál se nakládal na nákladní auta kolovým rypadlem NEW Holland, převážel se na místo a další rypadlo TEREX jej postupně nahrnovalo na hřeblový dopravník. Ten pak haldovinu spolehlivě dopravoval přímo do zasypávané jámy.

Bezpečnost byla hlavní prioritou. Proto byl instalován kontinuální analyzátor, který akusticky i vizuálně hlásí zvýšenou koncentraci metanu. Každý směnový technik měl u sebe osobní detektor, se kterým několikrát za směnu měřil hodnoty přímo na místě.

Díky dobrému počasí a vysokému barometrickému tlaku (1030–1036 hPa) byla během prací koncentrace metanu nulová, což bylo obrovskou výhodou.

Úspěšné dokončení

Po měsíci intenzivních prací se 8. února dosyp ukončil. Celkem bylo do jámy uloženo 450 metrů krychlových kameniva. Následovala demontáž techniky, odvoz oplocení a úklid pracoviště včetně sanace propadlého terénu.

Ani tím ale péče o místo nekončí, až do konce roku 2025 budeme zlikvidovanou jámu pravidelně kontrolovat. V dubnu se potvrdilo, že si zásyp sedl už o 1,5 metru. Další kontroly budou pokračovat podle pravidel pro monitoring zlikvidovaných důlních děl.

Celá akce jasně ukázala, že i "spící" doly potřebují dohled a rychlou reakci. A že v oblasti správy starých důlních děl je bezpečnost vždy na prvním místě.

„Zdař Bůh!“

Tomáš Indrei
odbor komunikace, ŘSP

Na Kladensku jsme dokončili další průzkumný monitorovací vrt

V rámci úzké spolupráce mezi našimi odštěpnými závody Příbram, Stráž a HBZS byly v dubnu ukončeny práce na vrtu MVDD-12 ve Cvrčovicích u Kladna. Realizaci nového hydrogeologického monitorovacího vrtu zahájili pracovníci z odštěpného závodu Stráž v červenci 2024. Hlavním cílem průzkumných vrtných prací bylo zjištění úrovně hladin ve stařinách (vytěžených částech) a v nadloží uhelné sloje v jednotlivých tektonických krách kladenského uhelného revíru, kde dosud není žádný pozorovací objekt.

Průzkumný monitorovací vrt ve Cvrčovicích u Kladna

Rozšířením monitorovací sítě zjistíme a budeme monitorovat úroveň hladin podzemních vod a budeme moci lépe predikovat případná místa výtoku důlních vod. Sledovat budeme také chemismus vod, který má mimo jiné vliv na projektování budoucí čistírny důlních vod. Hydrogeologický monitorovací vrt má hloubku 222,8 m. Vyhloubením tohoto vrtu získají zaměstnanci referátu Kladno přesnější informace o geologické skladbě území, hloubkách uložení jednotlivých litologických vrstev a hydraulických parametrech jednotlivých kolektorů a izolátorů, a to na základě výsledků laboratorních mechanických zkoušek vrtného jádra a hydrodynamických zkoušek po vystrojení monitorovacího vrtu.

Odborníci referátu Kladno, kteří patří pod odštěpný závod Příbram, požádali o odvrtání celojádrového vrtu kolegy z odštěpného závodu Stráž. Postup vrtných prací byl navržen stejně jako v případě vrtu v Libušíně tak, aby bylo v celém požadovaném intervalu odebráno nejdříve jádro a následně vrt přibrán a zapažen konečnou výstrojí. Kolegové z referátu Kladno připravili vrtbu před přesunem vrtné techniky a materiálu ze Stráže pod Ralskem, dále vytvořili panelovou plochu pro vrtnou soupravu a vykopali výplachové bazény.

Práce na odvrtání vrtu MVDD-12 byly zahájeny v červenci 2024. Do výkopu byla usazena a zabetonována úvodní pažnice o průměru 630 mm. Vlastní vrtání bylo zahájeno jádrováním do hloubky 32 m s následným přibráním vrtu pomocí valivého dláta o průměru 580 mm a zapažením pomocí trubek průměru 426 mm s tlakovou cementací mezikruží. Práce pokračovaly jádrováním systémem Wireline do hloubky 236,9 m. Během prací došlo k zaklínění pomocné pažnicové kolony v hloubce 144 m, proto bylo rozhodnuto o přibrání vrtu na průměr 400 mm s následným propažením pomocnou Fe kolonou do hloubky 108,8 m. Přibírání vrtu pokračovalo průměrem 280 mm až do hloubky 140,5 m, kde byla havárie zlikvidována. Následovalo opět přibrání vrtu, zpočátku průměrem 280 mm a následně 269 mm až do konečné hloubky. Vzhledem ke složité geologické situaci (po celou dobu odběru jádra provázely vrtání komplikace a nepříjemné byly především ztráty výplachu, doprovázené místy závaly a příchvaty nářadí) bylo vrtání ukončeno v hloubce 222,8 m.

V souvislosti s vrtáním vrtu MVDD-12 provedli pracovníci odštěpného závodu Stráž několik karotážních měření, které zajistili specialisté ze střediska monitorování a karotáže pod vedením Ing. Bladimira Cervantese, Ph.D.: „Geofyzikální měření proběhla v několika etapách, během kterých jsme postupně ověřili technický stav vrtu a průběh vrtání. Na základě kontrastu geofyzikálních polí bylo možné vyhodnotit a stanovit jednotlivé litologické členění horninového prostředí v blízkém okolí vrtu. Identifikace hornin v jednotlivých rozhraních byla doplněna geologickým popisem jádra, který dodali pracovníci oddělení geologie závodu Příbram.“

Po karotážním měření byla určena výstroj vrtu a ten byl podle požadavku vystrojen. Dle projektu byly použity silnostěnné PVC pažnice o průměru 140 mm. Zapaženy byly do hloubky 219,4 m s obsypem aktivní části vrtu. Následovalo jílování mezikruží a cementace. Čištění vrtu bylo provedeno kalováním. Po vytěžení 12 784 l roztoků byl vrt předán závodu Příbram.

Ing. Roman Skočovský
vedoucí provozního úseku č. 4 – vrty, o. z. Stráž

RNDr. Ladislava Mošničková
vedoucí referátu Kladno
o. z. Příbram

Dešťová kanalizace pro Prosetín

Obec Prosetín požádala naše středisko v Dolní Rožínce o vybudování dešťové kanalizace z místního zatopeného lomu, protože během větších srážek docházelo k zatápění okolních objektů a cest. Vodní plochu o velikosti 1,6 hektaru je nutné snížit o 2 metry. Naši kolegové v současné době budují novou dešťovou kanalizaci, která je napojena do stávající kanalizace, a to v délce 355 metrů.

Trasa kanalizace je vedena kolem fotbalového hřiště, aby bylo možné vodou z lomu zalévat trávník, proto jsou součástí této stavby také dvě retenční nádrže. Tuto část stavby si hradí obec Prosetín sama.

O akci informuje mistr – stavbyvedoucí, Ing. Jiří Vrbka: „Chybí nám ještě dodělat 50 metrů kanalizace a dva horizontální vrty do lomu v hloubce 2 metrů pod hladinu. Máme vykopanou startovací jámu a budeme ještě stavět regulační šachtu.“

Stavební práce neprobíhají snadno, protože kanalizace vede částečně skalnatým podložím a je uložena v hloubce 4,5 metru. Výkopy tedy bylo nutné zapažit a pro přesun velkých balvanů museli kolegové využít i těžkou techniku. Termín dokončení akce je červen 2025.

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Hutnění zásypu dešťové kanalizace

Novinky na středisku Dolní Rožínka

Membránová technologie v Dolní Rožínce

Odštěpný závod Příbram ve svém provozu v Dolní Rožínce připravuje velmi zajímavý projekt. Na místě, kde dříve stály zahušťovače, se brzy začne stavět rafinační linka pro zpracování nekondičního uranového koncentrátu tzv. NUK.

O podrobnostech výroby hovoří Ing. Bohumil Velen, provozní technolog: „Jedná se o technologii, díky níž budeme přepracovávat nekondiční uranový koncentrát vznikající při čištění vod do formy prodejného koncentrátu. Uran získáváme tak, že uran se nasorbuje (nachytá) z vody na iontoměniče, z nich se elucí (vyluhováním) dostane do roztoku a z něho se vysráží nekondiční uranový koncentrát (NUK). Ten je nutný rafinacemi upravit tak, aby se dal po usušení prodávat jako prodejný uranový koncentrát, který se používá na výrobu palivových článků do elektráren.“

Současná roční produkce NUK z důlních vod je přibližně 1,5 t. NUK pro nás v současné době přepracovává závod Stráž ve Stráži pod Ralskem. Předpokládáme, že po zatopení dolu se uran začne samovolně loužit do roztoku a bude ho nutné zachytit. Produkce uranového koncentrátu stoupne až ke 20 t za rok. Proto se dokončuje výstavba linky sorbce na provozu iontové výměny. Na iontové výměně se bude čistit většina důlních

pokračování na straně 5

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Nahoru nebo dolů – hlavně po laně…

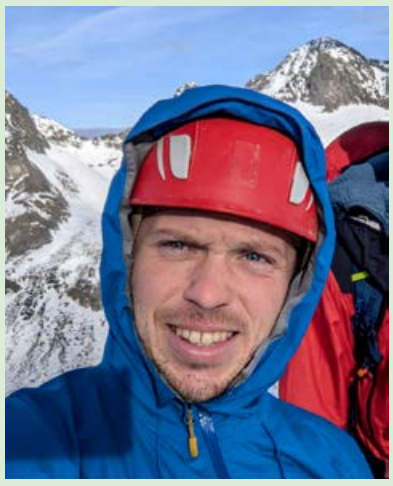

Tomáš Vašina

Tomáš Vašina je členem týmu báňských záchranářů na naší Závodní báňské záchranné stanici v Odolově u Trutnova. Tady pracuje 3 roky a svoje zkušenosti z lezení využívá při práci báňského záchranáře, a naopak své znalosti ze záchranářství uplatňuje při svých koníčcích. Má specializaci báňský záchranář – lezec a je také kontrolorem ochranných pracovních pomůcek k lezení. Absolvoval roční arboristickou školu a ve volném čase provádí rizikové kácení stromů. Dříve pracoval např. pro telefonní operátory při stavbě telekomunikačních sítí nebo stavěl ochozy na továrních komínech. Nejvyšší stavbu zvládl ve výšce 150 m…

Proč jsi začal lézt po skalách?

Mě k lezení přivedl děda, protože pocházím z horolezecké rodiny.

Kterou zajímavou oblast jsi navštívil?

Zajímavých míst jsem už navštívil víc, ale moje srdcové místo leží 6 km od mého domu – Stolová hora Ostaš. Jsou to menší skály se specifickým pískovcem a stylem lezení. Bydlím v dobré oblasti, takže za lezením nemusím jezdit nikam daleko.

A na tuhle horu tě děda přikládal, když jsi byl malý? :-)

Taky jsem tam s ním párkrát byl, začínal jsem na Ostaši a pak jsme prozkoumávali skalní oblasti v okolí – Adršpach, Teplice, Labské pískovce. Zajímavými věžemi pro lezení je např. starosta, starostová a milenci v Adršpachu. Je tu chráněná krajinná oblast otevřená až od července hlavně z důvodu hnízdění ptáků a také proto, aby se příroda stihla zregenerovat. V této oblasti je dlouhá historie lezení, prvními lezci byli saští Němci, kteří vylezli na první věže. Není to sportovní lezení, ale je to tradiční lezení. Při něm je důležitá soudnost lezce, aby správně odhadl situaci a svoje možnosti.

A jakou technikou lezeš ty?

Cesty mají různé obtížnosti. Například u nás lezení na pískovci není jen o síle, ale je také morální, psychicky náročné, protože jištění je dál od sebe. Tomu se říká tradiční styl lezení. K jištění se používají nejen kovové kruhy (nýty), ale přidává se také vlastní jištění ze smyček a uzlů, které se vkládají do různých spár a provazují se skalními hodinami. Na pískovcové věže se leze s tzv. dobíráním svrchu, kdy první lezec vyleze nahoru a jistí dalšího pod sebou. Nahoře si podají ruce a zapíšou se do krabičky, která je na každé skále. Jednou jsem lezl na Mont Blanc v Alpách, ale museli jsme se vrátit z důvodu špatného počasí, protože bychom nahoru sice vylezli, ale návrat by se nemusel podařit.

Leze i tvoje žena?

Ano, začala lézt se mnou. V zimě jezdíme do Tater na mačkách na zimní výstupy s partou kamarádů. Jezdíme taky do zahraničí, např. Arco v Itálii u jezera Lago di Garda na vápencové skály, což je taková Mecca sportovního lezení. Dále do Slovinska do vápencové oblasti Osp.

O čem je lezení, tedy kromě krásných výhledů shora?

Lezení je hodně o kamarádství, skalní etice – úctě ke skalám, k životnímu prostředí a celkově přírodě. Snažíme se na skály lézt tak, abychom je nepoškodili. Při prvovýstupech používáme co nejmenší počet jisticích kruhů, které pak ve skalách zůstanou. Jsem členem Českého horolezeckého svazu, z členských příspěvků se hradí údržba skal a některé pomůcky (např. kovové kruhy).

Tomáši, ty ale lezeš nejen do výšek, ale také do podzemí…

Ano, v minulém zaměstnání jsem se dostal k lidem, kteří se pohybují ve speleologii. Jel jsem s nimi už 3× na expedice do Černé Hory na Maganik. Pod zemí býváme 6–7 nocí, teplota je zde kolem 4 °C se 100% vlhkostí, všude bláto a voda. Největšími vertikálními stupni pod přímým slaněním je 180 m do hloubky, výstup z bivaku po laně 500 m pod zemí nahoru trvá celý den. Patřím do týmu, který zabezpečuje celou expedici, což znamená, že zabezpečuji lezecké přístupy a potom tahám materiál. To je vlastně ta největší fyzická práce, aby bylo možné třeba udělat nějaký objev :-) Proti ostatním expedicím je ta naše hodně specifická, protože do takto hlubokých jeskyní jsou expedice většinou kolem 30–40 lidí a budují si postupové tábory apod. My na to jdeme minimalistickým stylem se 4–5 lidmi na jeden zátah dolů. Sbalíme se do dvou batohů, které si neseme sami.

V jeskyni Vranštica v Černé Hoře

Měl jsi někdy krizi, kdy jsi si říkal, že už nejsi schopný to sám zvládnout?

Ano, jednou jsem si na stromě přiskřípl ruku pod lano a 200 kg závaží pode mnou se utahovalo. Měl jsem co dělat, abych se z toho dostal sám.

Tome, přeju ti, aby ses vždycky v pořádku vrátil!

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Novinky na středisku…

pokračování ze strany 4

vod z lokality Dolní Rožínka a získaný uranový koncentrát se již nebude nikam převážet. Kompletně ho připravíme zde.

Ing. Jaromír Špaček, vedoucí referátu projekce, doplňuje: „Vloni jsme na místě původních zahušťovačů osadili piloty, které přenášejí zatížení do skalního podkladu. Máme schválené stavební povolení a začátkem roku jsme dokončili zadávací dokumentaci pro stavební část. Brzy vyhlásíme soutěž na dodavatele, který by měl celou halu postavit včetně inženýrských sítí. Hala by měla stát do dubna 2026 a do konce téhož roku bychom ji rádi osadili technologií."

Už nyní se pracuje na nádržích, které zde budou stát. V příštím roce budou dokončeny elektromotorické instalace a bude také vyhlášena soutěž na dodavatele řídicího systému. Předpokládaný termín spuštění nové technologie je začátek roku 2027.

Membránová technologie

V provozu čistírny odkališťních vod v Dolní Rožínce se využívá princip tzv. membránové technologie. Ta je zde v provozu od roku 2007 a má kapacitu 220–240 000 m³ vyčištěných vod za rok. Je složena z několika postupných kroků:

1. Srážení vápníku a hořčíku v zahušťovačích
2. Filtrace na pískových filtrech
3. Rozkyselení roztoku
4. Sorpce uranu, mědi a molybdenu na iontoměničích
5. Úprava roztoku
6. Nástřik do membránové technologie

Portál odvodňovací štoly s oběhem vozů

Prvním krokem membránové technologie je elektrodialýza, jejímž produktem je koncentrát a odsolený diluát. Na konečné odsolení diluátu se ve druhém kroku používá reverzní osmóza. Provoz membránových procesů je automatizovaný a obsluha na monitorech sleduje všechny kroky celého procesu. Provoz v části membránové čistírny zajišťuje na směně 1 obsluha.

Ing. Bohumil Velen dále vysvětluje: „Upravená voda z odkaliště se síranem sodným natéká na elektrodialýzu, kde se působením elektrického pole a iontově selektivních membrán rozdělí na ionty, čímž se vytvoří síranový koncentrát a odsolená voda – diluát. Diluát ještě není dostatečně odsolený, proto se dále odsoluje na reverzní osmóze, kde se voda dočistí a je možné ji po úpravě pH vypustit do vodoteče. Denní produkce membránových procesů je okolo 700 m³ a přibližně 600 m³ z odpařovací stanice.

Ing. Jaromír Špaček, ještě doplňuje: „Jsme u portálu odvodňovací štoly R3, která je 1,5 km dlouhá. Před vchodem je vybudován oběh vozů, kde se vytěžená hornina vyklápěla na zpevněnou plochu a poté odvezla a předrtila. Po předrcení se dále využila např. na stavbu cest. Štola bude osazena technologií, která bude po zatopení ložiska čerpat z jámy vodu na membránové procesy."

Fotovoltaické panely umístěné na střeše čistírny pomáhají pokrýt provozní náklady areálu. Původně byla vytipována tři místa pro instalaci panelů v našich areálech, ale staticky vyhověla pouze ta v Dolní Rožínce.

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Ještě nemáte JOBKU? Přicházíte o spoustu výhod!

Stáhněte si zdarma aplikaci JOBKA a mějte všechny důležité informace o práci přehledně na jednom místě – kdykoli a kdekoli!

V aplikaci najdete:

- **důležitá oznámení nejen od vedení**
- **nabídky volných pozic**
- **seznam benefitů**
- **hlasování v anketách**

A to nejlepší? Tím to teprve začíná!

Postupně budeme přidávat další funkce, které vám práci ještě více usnadní – třeba digitální výplatnici, modul spolujízda, bazar, zlepšovací návrhy a mnoho dalšího.

JOBKA vám chce usnadnit život:

- **nechce vás zavalit zprávami**
- **nehlídá**
- **nedává úkoly**

App Store Google Play

NEVÁHEJTE! VELKÁ LETNÍ SOUTĚŽ O SUPER CENY SE BLÍŽÍ!

Váš osobní QR kód obdržíte na personálním oddělení nebo u HR partnera.

Co je letos nového na jezeře Milada?

Jezero Milada je vyhledávanou lokalitou mezi městy Ústí nad Labem a Teplice. Návštěvníci sem chodí hlavně kvůli pěkné a klidné krajině, která nahradila lom Chabařovice. O tuto lokalitu se zatím starají naši kolegové ze střediska Chlumec, ale celá oblast je připravena k předání místním samosprávám. Jednání o předání stále probíhají a nový správce území bude mít k dispozici i plány na rozvoj této oblasti, které vzniky z rozsáhlé architektonické studie projektu Vize Milada.

Novinkou letošní sezóny bude zahájení provozu vodního vleku, který bude jistě zajímavou atrakcí pro aktivní návštěvníky jezera Milada. Většina stánků s občerstvením je otevřena již od 1. května, kromě stánku na pozici Roudníky, který zahájí provoz od poloviny června. Sortiment a rozsah služeb bude stejný jako v loňském roce, tedy jídlo, zmrzlina, nápoje, půjčování koloběžek nebo paddleboardů.

Tak jako v minulých letech, budou po celou sezónu u jezera umístěny mobilní toalety a současně již bude k dispozici sociální zázemí v rámci poskytování služeb na hlavní pláži a pláži Trmice. Pracovníci střediska Chlumec letos opět zajistili umístění devíti velkoobjemových nádob na směsný odpad, které jsou veřejnosti plně k dispozici v případě, že jsou betonové koše plné.

Ani letos, bohužel, nedojde ke změnám v organizaci parkování karavanů, protože se nám nepodařilo získat souhlas města Trmice s umístěním značky se zákazem parkování karavanů na odstavné ploše Trmice, kam přijíždějí nejčastěji.

Pracovníci střediska Chlumec budou i nadále provádět havarijní a nezbytné opravy a údržbu komunikací, které spočívají v zásypu a zhutnění štěrku, sekání a údržbě travnatých ploch a pláží, svozu odpadu z odpadkových košů apod. ■

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Jezero Milada a jeho okolí

Cvičný poplach na únik hydroxidu sodného

Báňští záchranáři při cvičném poplachu

V našem odštěpném závodě Stráž proběhl další z řady cvičných poplachů, tentokrát na téma „Únik hydroxidu sodného z polyetylenového zásobníku na louhovém hospodářství provozního úseku č. 1“.

Báňští záchranáři si vyzkoušeli likvidaci simulované havárie s následným oplachem zasažených povrchů. Dalším cílem cvičného poplachu bylo prověřit činnost zástupce vedoucího likvidace havárie. Cíle cvičného poplachu byly splněny na výbornou. Na řízení a likvidaci havárií a mimořádných událostí jsme dobře připraveni. ■

Roman Tompa, DiS.
technický pracovník – bezpečnostní technik, o. z. Stráž

10. ročník střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele závodu Stráž

Účastníci střelecké soutěže

Na střelnici ve Skalici u České Lípy se konal již 10. ročník střeleckého závodu o Putovní pohár ředitele závodu Stráž. Tentokrát jsme se sešli v počtu o něco více než dvou desítek závodníků. Část z nich jsou držiteli zbrojního průkazu a ostatní závodníci jsou střelci „amatéři“.

Počasí se oproti minulému ročníku vydařilo. Nepršelo, nebylo chladno a vítr byl takříkajíc v normě. Tradičně jsme stříleli dvě disciplíny: mířenou z dlouhé zbraně, většinou pušky v ráži 7,62 × 39, dvě v ráži .223 Remington a jedna v ráži .308 Winchester v počtu 5 a 20 ran. Stejný počet ran z krátké zbraně, většinově služební pistole v ráži 9 × 19 Luger, jedna v ráži .45 ACP a revolver v ráži .38 Special.

V disciplíně dlouhá zbraň v kategorii žen vyhrála Vlasta Bartoníčková, druhá byla Květa Urbanová a na třetím místě se umístila Martina Loužecká. V kategorii mužů zvítězil Pavel Varga, druhý byl Stanislav Vágner a třetí místo obsadil Martin Bartoníček.

V disciplíně krátká zbraň vyhrála Martina Loužecká, druhá byla Vlasta Bartoníčková a třetí byla Květa Urbanová. V mužích vyhrál Leoš Novák, druhý byl Roman Michov a třetí místo obsadil Pavel Varga.

Po sečtení výsledků z dlouhé a krátké zbraně se celkovým vítězem závodu a držitelem putovního poháru ředitele závodu Stráž pro rok 2025 stal Leoš Novák, druhé místo obsadil Pavel Varga a na třetím místě se umístil Stanislav Vágner. Další v pořadí následovali s velmi těsným odstupem a mnohdy opravdu každý jednotlivý bod znamenal změnu v umístění. Zde bych dále rád zrekapituloval, že z deseti konaných ročníků se Leoš Novák stal celkovým vítězem závodu již po sedmé. Leošovo kralování v předchozích letech narušili jen tři další střelci, a sice Zdeněk Plecháč, Jan Pokorný a Petr Cmunt. Každopádně důchodce Leoš Novák je stále ve formě a dokazuje, že sportovní střelbu lze při poctivém tréninku úspěšně provozovat i do vyššího věku.

Velmi rád bych poděkoval Základní odborové organizaci závodu Stráž za pomoc s pořádáním závodu, hlavně Vildovi Válkovi za přípravu skvělého občerstvení, dále Sportovně střeleckému klubu Skalice u České Lípy za pronájem střelnice a aktivní pomoc se zajištěním závodu a všem zúčastněným za dobrou náladu a jejich účast na závodě. Rovněž bych rád poděkoval zástupcům vedení závodu Stráž za jejich účast na závodech a součinnost při vyhlášení výsledků a předávání medailí. Doufám, že se sportovně střelecké přátelské setkání opět vydařilo a všichni si to náležitě užili. ■

Stanislav Vágner
jeden z organizátorů závodu
o. z. Stráž

136. Skok přes kůži v Trutnově

Východočeské město Trutnov hostilo poslední pátek v dubnu tradiční celostátní 136. Skok přes kůži (též jen Skok), na který se sjeli akademičtí hodnostáři se svými studenty, zástupci hornických organizací, zástupci hornických a hutnických spolků, představitelé okolních municipalit a zejména přátelé z obce hornické, přičemž účastni byli i stavovští kolegové ze Slovenska a Polska. Ačkoliv Trutnov nikdy nehostil celostátní Skok, k hornictví má toto půvabné město velmi blízko, kdy zde sídlily i Východočeské uhelné doly.

Skok přes kůži (autor: M. Šálek)

Skok přes kůži je starodávnou vysokoškolsko-hornickou tradicí přijímání studentů do cechu hornického, kdy číslo udává počet ročníků konání této akce od dávných počátků. Novodobé konání Skoků je pod patronací Hornicko-geologické fakulty VŠB TU Ostrava, Sdružení hornických a hutnických spolků České republiky (též jen Sdružení) a četných sponzorů.

Samotný Skok započal přivítáním místostarostou města Mgr. Eichlerem a tradičním hudebním průvodem studentů, horníků a hornických přátel skrz město, kdy studentští „skokani“ hledali „slavného a vysokého nadlišáka“, přičemž během cesty plnili studenti různé úkoly. Když studenti nalezli „slavného a vysokého nadlišáka“, akce nadále pokračovala v místním novém kulturním svatostánku zvaném „UFFO“, který byl zcela naplněn skokovými hosty. Celý skok tradičně vedlo „Slavné a vysoké neomylné prezidium“ v podání „Červa“ alias Ing. Miervy, pevně vedená akce dle „zákona pivního“ byla proložena mnoha hornickými písněmi, vtipy a samotným skákáním přes kůži. Skokany byli nejen studenti Hornicko-geologické fakulty VŠB TU Ostrava, ale i čestní hosté.

Skokový den byl velmi náročný, ale úžasně krásný, hosté byli okouzleni nejen skvělou organizací, ale i samotným místem a městem Trutnov. Doprovodným programem Skoku byla též výstava v místním muzeu „Historie hornického školství na Trutnovsku“ a rovněž předání ceny Sdružení Český permon panu Václavu Jiráskovi za vydání působivé hornické publikace „Grafické listy montánní historie severovýchodních Čech“.

Obrovské poděkování náleží hlavnímu organizátoru letošního Skoku, Ing. Karlu Novotnému z Dolu Jan Šverma, o.p.s., městu Trutnov a četným sponzorům, bez kterých by realizace takto složité akce nebyla vůbec možná. Již nyní se těšíme na Skok s pořadovým číslem 137!

Zdař Bůh! ■

za Hornicko-historický spolek
pod Ralskem Václav Dorazil

OBČASNÍK DIAMO

OBČASNÍK DIAMO. **Vydává:** vedení s. p. DIAMO. **Vychází:** 12× ročně. **Adresa:** DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČO: 00002739
Redakce: press@diamo.cz, tel.: 487 892 018. **Sazba:** redakce Občasníku DIAMO. **Tisk:** UNIPRESS, spol. s r. o., Turnov. **Registrace:** MK ČR E 24318
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO. Fotografie a texty: redakce Občasníku DIAMO, není-li uvedeno jinak.
Příspěvky označené jako ODBORY *vyjadřují názory odborářů a nemusejí se shodovat s názory redakce.*

Uzávěrka vydání: 16. 5. 2025